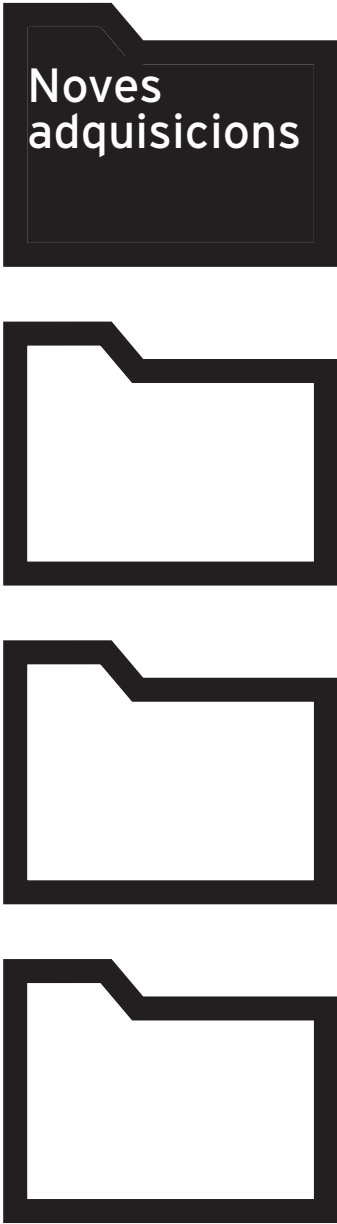

Noves adquisicions

Les noves adquisicions del Museu Marítim de Barcelona

Com cada any, les col·leccions del Museu Marítim de Barcelona han estat enriquides amb la incorporació de diferents objectes, documents i fotografies. Aquest any, algunes d'aquestes noves incorporacions procedeixen, d'una banda, de donacions i, de l'altra, d'adquisicions fetes a través de compres. Es tracta de materials amb una vàlua variable, però que en tot cas formen part d'una política de recuperació constant d'elements patrimonials per part del Museu. D'entre tots ells destacarem només algunes mostres.

Per exemple, les col·leccions documentals s'han incrementat, entre altres coses, amb la donació del senyor Félix Socias Bruguera: una acció de la Compagnie Universelle Canal Interoceanique de Panamá de 1886, una acció de la Sociedad Anónima de Crédito Marítimo de 1881, un document titulat *Relación de menús. Detalle de la composición y valor nutritivo de los mismos. Para el personal de flota de C.A.M.P.S.A.* (1963) i una Encuesta sobre la restauración en flota, que va ser passada a les tripulacions dels vaixells de la C.A.M.P.S.A. el 1985. També resulta interessant la donació del senyor Alonso Jerez Orts, la qual està composta per un conjunt de documentació personal del seu avi, fogoner de la marina mercant.

En una altra categoria hem incorporat un bot d'esbarjo de rem, construït per Alfonso Bacquelaine Carreras l'any 1955. El *Danae* ha estat conservat per la seva filla, Núria Bacquelaine Vidal de Llobatera, la qual n'ha fet donació al Museu. També es va rebre la donació, per part del senyor Antoni Oliver Polo, de quatre ribots motlluradors de fuster de diverses tipologies i dimensions datats a mitjan segle XX.

A la Biblioteca, a més a més de l'adquisició de novetats o de llibres de referència, s'hi ha incorporat fons bibliogràfic de la mà dels senyors Víctor Chust Diaz i Antonio Cortés Sanmartí. En aquest darrer cas es tracta d'un conjunt molt nombrós del qual cal destacar un lot de llibres sobre marines mercants estrangeres.

El senyor Cortés també ha aportat 2.309 còpies fo-

togràfiques de vaixells de guerra datats a la primera meitat del segle XX, bàsicament. Molts d'ells pertanyen a la Marina de guerra aliada de la Segona Guerra Mundial. Seguint amb les fotografies, altres col·laboradors habituals del Museu han fet les seves donacions, les quals combinen reproducció digital d'imatges antigues amb postals i materials de producció actual. Cal agrair les seves aportacions als senyors Joan Alemany, Julio Ugartuondo, Enric Garcia, Marco Fallucca, etc.

En les col·leccions del Museu Marítim de Barcelona hi podem trobar un tipus d'objecte molt delicat i de difícil conservació. Es tracta dels materials tèxtils que, ja siguin veles, banderes, uniformes o qualsevol altre format, són uns artefactes que precisen d'un tractament específic. Per una banda, no és fàcil que arribin fins a les nostres mans, ja que per la seva naturalesa són fràgils i estan molt vinculats a usos que fan que el seu destí sigui deteriorar-se o ser destruïts un cop perden la seva utilitat. Per una altra banda, la seva preservació sempre és difícil, requereix la intervenció de restauradors especialitzats i en aquells casos en què els podem preservar trobem que no és convenient, en principi, exposar-los al públic. Un cas especial són les petites veles de models de vaixell, que generalment han de ser substituïdes per altres de modernes.

VELES LLATINES

Número d'inventari: 20223 i 20224

Autor: desconegut

Material: cotó, cànem

Tècnica: teixit cosit i labors amb caps

Mides: 6,74 m x 5,52 m x 5,20 m (20223) i 6,80 m x 4,86 m x 2,72 m (20224)

Cronologia: c. 1920

Procedència: donació del senyor Marc Martí Isern

Aquestes peces són excepcionals, atesa la dificultat de conservar una peça tèxtil que ha estat exposada a les tensions de la navegació. Desfeta per l'ús o rebutjada com a residu no reaprofitable, poques vegades ens arriba una vela autèntica. Aquí, el donant ha conservat unes veles d'una barca familiar, el gussi *Benito*. S'hi veu amb detall el tipus de pany, el tall, els reforços, el cosit i les costures i nusos tradicionals en aquest tipus de vela. Tenen un gran valor documental, ja que no han estat contaminades per tècniques o materials més moderns, i necessiten un tractament de neteja i consolidació i, potser, una petita restauració.

CARTELL PUBLICITARI DE LA COMPAÑÍA TRASATLÁNTICA ESPAÑOLA

Número d'inventari: 20205
Autor: Serrano
Material: paper
Tècnica: impressió
Mides: 97,2 cm x 68 cm
Cronologia: dècada de 1950
Procedència: donació del
senyor Miguel Larriba
Rodríguez

El cartell com a mitjà publicitari era molt comú en el món de les companyies marítimes. Es tractava de fer pública una informació bàsica del viatge: vaixell, ruta, data de sortida, i gairebé sempre el nom del capità, com a garantia de seriositat. En generalitzar-se la navegació de vapor i la regularitat, els cartells van derivar cap a la representació empresarial, transmetent més una imatge que informació concreta. Aquesta tradició estava al seu tram final quan es va publicar aquest cartell; això el fa més interessant. Està fet a partir d'una fotografia de la motonau *Begoña*, de la qual hem localitzat una còpia a les col·leccions fotogràfiques del Museu.